

DUMINICĂ · 8 IULIE 2007 · EDIȚIE SPECIALĂ

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

*Întru mulți ani,
Prea Sfințite Părinte Episcop Siluan!*

Avem Episcop

În data de 11 martie 2007, Duminica Sfintei Cruci și ziua prăznuirii Sfântului Sofronie Patriarhul Ierusalimului, în conformitate cu prevederile art. 44, alin. 3 și 4 din Statutul de organizare și funcționare a Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, aprobat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române prin hotărârea nr. 3889, luată în ședința de lucru din 28 august 1998, și cu prevederile hotărârii Sfântului Sinod nr. 901/2007, sub președinția Înalț Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Nicolae Corneanu al Banatului, Adunarea Eparhială a Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, transformată în Colegiu Electoral, s-a constituit în ședință extraordinară de lucru, la Centrul Eparhial din Jula, în vederea alegerii noului Episcop.

La lucrările Colegiului Electoral a participat și Prea Sfințitul Părinte Episcop Dr. Timotei Seviu al Aradului, Ienopolei și Hălmeagului. Au fost propuși următorii candidați: Înalț Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Nestor Iovan, Starețul Sfintei Mănăstiri Hodoș-Bodrog și Înalț Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Siluan Mănuilă, Consilierul Cultural al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria și Starețul Sfintei Mănăstiri Săcal. Ambii candidați au fost propuși spre alegere și în urmă cu opt ani, când a fost ales Prea Sfințitul Părinte Episcop Sofronie, primul Ierarh al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. În urma votului, a fost ales în unanimitate Înalț Prea Cuviosul Părinte Arhimandrit Siluan Mănuilă.

Conform Statutului de organizare și funcționare a Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria alegerea urmează să fie validată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, după care va avea loc hirotonia și instalarea noului Episcop.

Biroul de presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Jula, 12 martie 2007

A fost ales noul Episcop al românilor ortodocși din Ungaria

O zi binecuvântată de Dumnezeu a adunat credincioșii români ortodocși din Ungaria, duminică, 11 martie, în marea Catedrală Episcopală din Jula, pentru a sărbători și pentru a se ruga împreună de ziua Sfintei Cruci. Sfânta Liturghie a fost oficiată de preotul vicar Pavel Ardelean, înconjurat de un sobor de preoți de la parohiile ortodoxe din Ungaria. O mare însemnătate a zilei de duminică, marcată prin prezența la Sfânta Liturghie a doi ierarhi – ÎPS Nicolae Corneanu, arhiepiscop al Timișoarei și Caransebeșului și mitropolit al Banatului și PS Timotei Seviu, Episcopul Aradului – a avut-o alegerea, în aceeași zi, a noului episcop de Jula.

Biserica a cinstit Sfânta Cruce

În duminica aceasta, a treia a Postului Mare, Biserica a cinstit Sfânta Cruce, ce actualizează Jertfa Mântuitorului și celebrează atât de mișcător tainica renaștere lăuntrică prin rugăciune și post pe care o dobândim prin sângele vărsat de Hristos pe Sfânta Cruce, pentru păcatele noastre. În istoria neamului român, Sfânta Cruce nu doar a plăsmuit universul vieții noastre sufletești, în ceea ce privește credința, faptele bune – din iubirea semenilor – și tot ceea ce privește mântuirea noastră, ci ea a fost de asemenea temei pentru desfătarea minții, pentru desfătarea gustului de frumos, de armonie, de proporție. Strămoșii și înaintașii noștri au văzut în Sfânta Cruce, pe lângă valoarea ei mântuitoare și sfințitoare, și simbolul frumuseții ei unice, simbol al iertării și învierii. De aceea însemnătatea acestei zile, pentru Biserica și neamul nostru, este cu totul deosebită.

Alegerea noului Episcop

Deoarece în urma ședinței Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din 13 februarie a.c., PSS Episcop Sofronie a fost ales Episcop al Oradiei, Bihorului și Sălajului, funcția de Episcop al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria a rămas vacantă. Conform statutului de organizare și funcționare al Bisericii Ortodoxe Române, duminică, în urma Sf. Liturghii, Adunarea Eparhială transformată în Colegiu Electoral și prezidată de delegatul sinodului a ales noul episcop.

„Prea Fericitul Patriarh Teoctist m-a delegat pe

mine și pe PSS Timotei Seviu, Episcopul Aradului, să prezidăm Adunarea Eparhială aflată în Colegiu Electoral. Pentru noi este un motiv de deosebită bucurie să putem fi alături, într-un moment când veți lua o decizie foarte importantă pentru eparhia pe care o reprezentați. Am insistat pe lângă Prea Fericit

Julei, pe care cred că Bunul Dumnezeu L-a hotărât deja...”, a spus Înalț Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Nicolae.

Alegerea noului episcop a fost făcută în funcție de regulamentul bisericesc, fiind indicate două persoane candidate, asupra cărora Colegiul Electoral și-a exprimat opțiunea: arhimandritul Nestor Iovan, starețul mănăstirii „Hodoș-Bodrog” din Arad și arhimandritul Siluan Mănuilă, starețul mănăstirii „Adormirea Maicii Domnului” din Săcal. Pentru a continua viața bisericească a acestui ținut, Colegiul Electoral a ales prin unanimitate de voturi – zece clerici și 20 de mireni – ca Episcop al Julei pe arhimandritul Siluan.

fost aici prezent în mijlocul dumneavoastră. Atunci a fost prima mea ocazie când am avut bucuria să vă cunosc și să văd biserica din Jula, după aceea mai puțin în timpul vacanțelor și din 2002 în continuare.

Credincioșii din Săcal mă cunosc mai bine, acolo am fost instalat să slujesc cu câțiva ani în urmă de PSS Episcop Sofronie, tot într-o duminică a Sfintei Cruci.

De credincioșii de aici, din Ungaria, m-am apropiat sufletește și îmi sunt dragi.

Nu sunt foarte mulți, deoarece românii în totalitate nu sunt foarte mulți aici, dar cei care sunt le este dragă biserica.

Mă bucur foarte mult că

„Îmi sunt dragi credincioșii de aici...”

„Este o mare responsabilitate pentru mine, dar și o mare bucurie și vă mulțumesc tuturor pentru încrederea pe care mi-ați acordat-o. Mulțumesc în primul rând Bunului Dumnezeu pentru darurile, pe care se pare că oamenii le-au apreciat după ce am ajuns în cinul călugăresc și în clerul bisericesc, pe care Dumnezeu le-a potrivit în așa fel încât dumneavoastră le-ați apreciat. Mă bucur mult și îmi pare bine pentru încrederea pe care mi-ați acordat-o. Desigur că nu mă ridic nici pe departe la înălțimea PSS Episcop Sofronie, dar de la alegerea, hirotonia și instalarea Prea Sfinției Sale, am

Dumnezeu a rânduit așa. Vă rog pe toți să fiți alături de mine. Nădăjduiesc și sunt încredințat că înțelul cu înțelul, și în noua slujire pe care Dumnezeu mi-a încredințat-o, ne vom apropia tot mai tare și acest lucru va fi spre binele tuturor preoților și credincioșilor cu care ne cunoaștem de atâta vreme.

Mulțumesc în mod deosebit și mă bucur că astăzi Dumnezeu a rânduit să fie de față și ÎPS Nicolae, mitropolit al Banatului și PS Timotei, Episcop al Aradului, care m-a călugărit și m-a hirotonit ieromonah...”

Acestea au fost primele cuvinte de mulțumire ale viitorului episcop al Julei, Siluan Mănuilă.

A.L. Butar

M-am născut la 16 septembrie 1971 în localitatea Lipova din județul Arad, din părinții Constantin și Joița. Școala primară am urmat-o în satul natal Chelmac (județul Arad), între anii 1978–1982. Am continuat cu gimnaziul, la Școala Generală din comuna Conop (1982–1986) și cu Liceul Industrial Nr. 2 din Arad, la secția de electrotehnică (1986–1990).

Între anii 1990–1994 am urmat cursurile Facultății de Teologie „Andrei Șaguna” din Sibiu, pe care am absolvit-o în anul 1994, prezentând lucrarea de licență cu titlul: „Rugăciunea lui Iisus în tradiție isihastă”, la catedra de spiritualitate a acestei facultăți.

Din septembrie 1994 și până în iulie 1995 am efectuat un stagiu de pregătire spirituală în Franța, în cadrul comunității „Le Verbe de Vie” din Aubazine, unde mi-am îmbogățit și nivelul de cunoaștere al limbii franceze. Cu acest prilej am participat la viața liturgică a mănăstirii ortodoxe cu hramul „Schimbarea la Față” de lângă Terasson.

La 11 august 1995 am fost tuns în monahism la mănăstirea Hodoș-Bodrog din cadrul Episcopiei Aradului, de către Prea Sfințitul Părinte Episcop Timotei Sevcicu, naș de călugărie fiindu-mi înalt Prea Sfințitul Părinte Mitropolit Serafim Joantă, al Mitropoliei Ortodoxe Române pentru Germania și Europa Centrală. În data de 13 august 1995 am fost hirotonit ierodiacon de către înalt Prea Sfințitul Părinte Serafim, iar la 13 decembrie 1995 am fost hirotonit ieromonah și hirotesit duhovnic de către Prea Sfințitul Părinte Episcop Timotei. Din septembrie 1995, cu binecuvântarea Prea Sfințitului Părinte Episcop Timotei al Aradului am slujit ca ierodiacon, iar mai apoi ca ieromonah și duhovnic la mănăstirea de maici Sfântul Simeon Stâlpnicul din Arad-Gai.

Între anii 1997–1998, am urmat cursuri de însușire a limbii grecești moderne, după care am continuat cu studii de masterat în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă din Atena (1998–

2002), unde, sub îndrumarea Profesorului Gheorghe Patronos, am ales lucrarea cu tema „Legea Vechiului Testament în Predica de pe Munte a Domnului, în Sfânta Evanghelie după Matei (capitolele 5–7)”, la catedra de Noul Testament a facultății.

Din luna februarie a anului 1999 m-am transferat la Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria, continuând în paralel slujirea în cadrul acestei episcopii cu studiile din Grecia.

La cererea Prea Sfințitului Părinte Episcop Sofronie, Întâistătătorul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, Sinodul Mitropolitan al Mitropoliei Banatului, în ședința sa din 22–23 iulie 1999 mi-a acordat rangul de protosinghel, fiind numit prin decizie chiriarhală și eclesiarh al Catedralei Episcopale din Jula. În 7 august 1999 am fost hirotesit întru protosinghel de lerarhul Julei. Ca urmare a dorinței Prea Sfințitului Părinte Episcop Sofronie de înființare a unui schit ortodox românesc în localitatea Köröszakál (Săcalul de Criș) din județul Bihorul Unguresc, am fost numit egumen al acestui schit cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”, în data de 6 aprilie 2002. În ședința din 22 ianuarie 2003 a Sinodului Mitropolitan al Mitropoliei Banatului, la propunerea Chiriarhului Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, schitul de la Săcal a fost ridicat la statut de mănăstire, iar instalarea ca stareț al mănăstirii a avut loc la Sfânta Liturghie Arhierască săvârșită la Săcal de Prea Sfințitul Părinte Episcop Sofronie în 28 februarie 2003.

Tot la solicitarea lerarhului Julei mi-a fost acordat rangul de arhimandrit la ședința Sfântului Sinod din 4–5 martie 2003, precum și distincția Crucea Patriarhală, din partea Prea Fericitului Părinte Patriarh

PSS SILUAN MĂNUILĂ

Date biografice

Teotist, iar hirotesia întru arhimandrit a fost săvârșită de Prea Sfințitul Părinte Episcop Sofronie la 20 aprilie 2003.

Din data de 24 ianuarie 2003 mi s-a încredințat și ascultarea de Consilier administrativ-cultural al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. În această calitate am fost numit și redactor responsabil al periodicului nostru eparhial, intitulat „Buletinul Episcopiei”, care și-a început apariția în luna septembrie a anului 2003 și a ajuns la numărul 45. În cadrul acestui periodic am publicat mai multe articole, dintre care menționez: „Noi mijlocitori la Tronul Slavei Dumnezeuști pentru neamul românesc”, „Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Săi”, „Manifestări jubiliare la șazeci de ani de la

înființarea Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria”, „Zilele Creștinătății Ortodoxe Românești în Ungaria”, „Triodul”, „Nevoia de rugăciune”, „Datoria iubirii vrăjmașilor”, „Pe urmele voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt”, „Momente istorice trăite în mijlocul românilor din Bihor”, „De la Unul către Unul. Întâlnire între monahii franciscani și ortodocși la Timișoara”, „Sfântul Siluan din Muntele Athos”, „Sfântul lerarh Iosif cel Nou de la Partoș”, „Sfântul Bretanion, Episcopul Tomisului” și altele. Totodată am avut bune legături și cu celelalte publicații ale românilor din Ungaria, unde am publicat câteva articole dintre care amintesc: „Beszerika-Domb și vechimea românilor din Ungaria”, apărut în revista săptămân-

nală „Foaia românească” a Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria și „Noi canonizări de Sfinți în Biserica Ortodoxă Română”, apărut în publicația lunară „Cronica” a Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria.

În periodicul „Altarul Banatului” a apărut traducerea din greacă modernă a articolului intitulat „A celui între Sfinți Părintelui nostru Ioan Damaschin, cuvânt de laudă la Adormirea Maicii Domnului”.

Cu binecuvântarea Chiriarhului am fost delegat din partea Episcopiei la diferite manifestări organizate de Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, Autogovernarea pe Țară a Românilor din Ungaria, Centrul de Documentare și Informare al Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria, Centrul Cultural Român de la Jula, Institutul Cultural Român de la Budapesta și Institutul de Cercetări al Românilor din Ungaria.

De asemenea am participat la diferite întâlniri ecumenice cu monahi benedictini din Ungaria (mănăstirea benedictină de la Bakonybél, abația benedictină de la Pannonhalma) sau cu monahi franciscani, la întâlniri care au avut loc la Reședința Mitropolitană din Timișoara (noiembrie 2003), sau la diferite mănăstiri franciscane din Italia (Assisi, iulie 2004 și mănăstirea San Marco în Lamis, Foggia, în octombrie 2005).

Din încredințarea lerarhului meu am dezvoltat relații de prietenie cu credincioși ai celorlalte jurisdicții ortodoxe din Ungaria (tinerii din „Federația Organizațiilor Creștin Ortodoxe de Tineret din Ungaria – MORISZ, monahi și monahii de origine maghiară, participând de pildă la rânduiala tunderii în monahism a unei maici ortodoxe maghiare la mănăstirea ortodoxă sârbă de la Mesici, 14–15 februarie 2006).

În privința limbilor străine cunoscute menționez franceza, greaca, maghiara și italiana.

Argumente la alegerea unui Episcop

Arhimandrit Roman Braga

Alegerea unui Episcop reprezintă un eveniment major în viața unei comunități creștine, nu numai pentru faptul că ar fi pentru mulți o ocazie unică și rară, dar mai ales pentru implicațiile de durată pe care această operație de câteva ore îl poate avea pentru ani și ani de acum încolo în desfășurarea procesului de regăsire, de formare și de răscumpărare a turmei noastre ortodoxe, în continuarea și consolidarea a ceea ce s-a început și înfăptuit prin truda predecesorilor.

Implicațiile acestei alegeri se prelungesc de altfel dincolo de frontierele strict sacerdotale. O astfel de alegere nu se rezumă la simpla înlocuire a unui om cu altul ci este o operație care cuprinde direct sau indirect toate aspectele vieții noastre spiritual religioase, social culturale și chiar politice.

Cel ales trebuie să corespundă în mod substanțial nevoilor adevărate ale turmei ce se cere a fi păstorită. El trebuie să fie întruchiparea acelei personalități datorate de Dumnezeu cu darul blândeții, seriozității, având totodată harisma apropierei și înțelegerii celorlalți, cu dorința de a menține și întări unitatea și coeziunea eparhiilor, cu orientare spre dezvoltarea și largirea acțiunilor de promovare a Ortodoxiei, de misiune și evanghelizare și de extindere, sub toate aspectele pozitive, a trăirii și credinței ortodoxe. (...)

În bazele succesiunii apostolice, încă din anii 60 ai întâiului secol, Biserica locală era deja condusă de episcopi ai căror oficiu, după cum se pare, nu era diferit de cel al „bătrânului înțelept”. Cele două categorii, primesc în schimb o retribuție. Calitățile și calificările cerute pentru ambele categorii enumerate sunt aceleași, astfel că și titlurile par a se referi la aceeași poziție. Desigur, o distincție trebuie făcută aici între apostolat (ca mărturie universală) și oficiul de Episcop care a fost și a rămas o funcție sacramentală și administrativă loca-

lă, misiunea sa fiind însă aceeași.

Astfel se face deci că spre sfârșitul secolului I toate bisericile locale sunt conduse de către o singură persoană, un „episcop”, care duce mai departe tradiția apostolică.

Sfântul Irineu afirmă că tradiția stabilită prin succesiune apostolică garantează însuși adevărul revelației din Sfintele Scripturi: „Prin cunoașterea adevărului noi înțelegem: ordinea Bisericească așa cum a fost stabilită dintru început în toată lumea, pecetea distinctivă a Trupului lui Hristos întreținută prin intermediul succesiunii apostolice...” (Sf. Ignatiu, Magn., VI).

Oricum, unitatea Bisericii Ortodoxe pe care o vedem încă și astăzi nu se explică numai prin faptul că în Biserica noastră se poate demonstra genealogic cum un episcop urmează pe altul până la Sfinții Apostoli. Identitatea credinței este realizată înainte de toate în comuniunea sacramentală. Succesiunea apostolică se petrece în cadrul vieții sacramentale a Bisericii locale, și nu numai prin transmisiune individuală. Adevărata succesiune este dată deci de continuitatea credinței și vieții generațiilor de creștini aflați în comunitatea Bisericii. Această continuă conservare și transmitere a depozitului credinței este actualizată și recunoscută ca lucrare a Duhului Sfânt însuși.

Dar în lumina acestui Duh, Episcopul este chemat să fie, cel puțin pământest, un păzitor necompromis al acestei vii tradiții, atât din punct de vedere harismatic cât și instituțional-administrativ. Se poate spune că prin intermediul succesiunii apostolice și deci a mărturiei episcopilor noștri credința creștină stabilită pe linia tradiției ortodoxe s-a putut prezenta uniform și nealterată de timp și spațiu.

Comunitatea Bisericii locale adunată în jurul aceluia sfânt de celebrare a Euharistiei (cuminecării) este prezidată deci de o singură persoană, imagi-

nea reamintind unicitatea lui Hristos însuși. Episcopul este asistat de către un „presbiterium”, format din presbiteri și diaconi, un organ colegial corespunzând cu adunarea Apostolilor de la Ierusalim.

Biserica locală nu este privită numai ca parte, ci drept întreg al Trupului lui Hristos. Aici, funcția Episcopului este aceea de a reprezenta pe Tatăl, de a fi sursa și centrul Bisericii, așa după cum Tatăl este sursa Divinității. Sf. Ignatiu ca și Sf. Ciprian văd oficiul episcopal, prin definiție, ca o funcție aparținând unei singure persoane, pentru că numai astfel se poate păstra identitatea unei singure credințe. Aceasta se consideră a fi o continuare a funcției săvârșite de Petru la Ierusalim, o actualizare a „imaginii lui Hristos” în fiecare comunitate creștină.

Așadar, în scopul păstrării tradiției și unității, Episcopul nu numai că era acela care consacra Sfințele daruri, dar el era privit și ca învățătorul și predicatorul adevăratei doctrine. Se poate trage deci concluzia că structura ierarhică a Bisericii a fost determinată de însăși natura și funcția sacramentală săvârșită de o persoană sau alta din comunitate.

Dintru început, în jurul Euharistiei, s-au adunat creștinii spre a se cumineca, spre a se boteza, spre a fi instruiți în credință și spre ași alege episcopii și presbiterii. Mai târziu, episcopii din comunitățile vecine au venit să consacreze alți episcopi și așa, încet, încet, comunitatea creștină a crescut, ajungând la vârsta ei de aur.

Transformările radicale în raporturile dintre Sf. Biserica și statul Roman în secolul IV-lea și în secolele ce au urmat, au dus și la o restructurare și diversificare a pozițiilor și funcțiilor ierarhice în Biserica, dar nu la o modificare de substanță a acestora. În esență, indiferent de conjuncturile istorice, Episcopul rămâne conducătorul spiritual și administrativ al Bisericii.

Episcopul prezintă, nu

reprezintă de Hristos, deoarece Hristos este prezent totdeauna în adevărata sa Biserică ca și în fiecare membru în parte al Bisericii. Episcopul face prezentă persoana lui Hristos, într-un mod unic, prin sacramentul preoției a cărei pecete sacramentală o poartă. Preoția Episcopului sau mai bine zis Arhieria sa, este o vocație care revelează că este o persoană prin voia lui Dumnezeu. Vocația aceasta este definită prin categoria de „a fi” cineva în Hristos, dar mai cu seamă prin ceea ce se numește „a săvârși” ceva tainic în numele lui Hristos. În definitiv Hristos este acela care ne alege pe noi și nu suntem noi aceia care îl alegem pe El.

Oricum, când nouă ni se cere să alegem un Episcop, în Spiritul Adevărului, se cuvine să ne aplecăm cu grijă și să vedem care este cerința însăși a Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la această acțiune a noastră. Sfânta Scriptură, care este însăși Cuvântul lui Dumnezeu pentru noi, stabilește că un Episcop trebuie să fie o persoană deasupra oricăror obiecțiuni atât din punct de vedere formal, dar mai ales ca atitudine și devotament pentru Biserică.

A fi preot al lui Hristos înseamnă a fi un martir pentru gloria divină. Crucea și preoția sunt prin ele însele și dintru început un scandal în această lume (Luca 2:24).

Când ne alegem un Episcop trebuie să ne gândim că în fapt noi ne alegem pe cel care să ne îndrume și să ne conducă spre Hristos. Dar a împărați în accepțiunea dumnezeiască înseamnă a fi în totdeauna în slujba celorlalți.

Când ne vom da deci votul nostru, trebuie să fim siguri că acela pe care îl desemnăm trebuie să slujească nu numai pe noi personal, dar mai ales interesele întregii Biserici, ale tuturor celor pe care noi îi reprezentăm la acest vot.

Episcopul pe care îl vom alege trebuie să fi dovedit Bisericii că este într-adevăr capabil să ducă mai departe

te misiunea încredințată de Hristos Trupului Său tainic și anume: să învețe, să curățească, să sfințească, să vindece și să întărească prin sacrameinte, să conducă în dragoste turma de credincioși spre limanul păcii, al speranței și al mântuirii. Între Episcopul la care ne gândim al alege și Biserică trebuie să existe deja același fel de relații sfinte care există între Hristos și Biserică în toată catolicitatea ei. Fiindcă noi nu suntem chemați la urnă spre a crea ceva „ad-hoc”, ci mai degrabă suntem chemați a consfinți o realitate care există deja, de a contribui cu acordul nostru la ceea ce Biserica săvârșeste per-se.

Recunoscând cu smerenie că de altfel Hristos este singurul Păstor, Episcopul trebuie să o fi dovedit că, prin harul Domnului, poate fi „tuturor totul, ca oricum să mântuiesc pe unii din ei” (1 Corinteni 9:22). Cu alte cuvinte el trebuie să fi înțeles deja rolul său de „doică” chemată „a-si crește cu drag copii” (1 Tesaloniceni 2:7), de doctor care are grijă de suflute, de „slujitor” al Adevărului în Domnul.

Negreșit însă, Episcopul este și rămâne prin natura și viața sa „un om între oameni”, un om cu greșelile, cu greutățile, cu slăbiciunile inerente firii pământești.

El, ca orișice om, are nevoie de a-și mântui sufletul, iar responsabilitatea unei Episcopii este pentru el o „cruce” în plus.

Să ne gândim la toate acestea și să îl considerăm pe el ca pe un frate al nostru de credință, care ca orișice om are nevoie de iubirea noastră de creștini, are nevoie de înțelegere, de ajutor...

Biserica Ortodoxă nu este „o biserică a elitelor”. Dar dacă trebuie să ne alegem pe cineva care să ne conducă, să-l alegem deci pe cel mai capabil, pe cel mai demn, pe cel care ar putea într-adevăr să asigure o continuitate în ceea ce s-a înfăptuit deja în această Episcopie.

(Articol preluat din *Solia*, Oct. 1984)

„Îmi doresc să am o comunitate de credincioși cât mai unită”

Primul interviu cu noul episcop român din Ungaria

La aproape trei luni după alegerea noului Episcop al Bisericii Ortodoxe Române din Ungaria, la ședința Sfântului Sinod al BOR de la București, din zilele de 20-21 iunie, a fost validat votul unanim, acordat de Adunarea Eparhială de la Jula, părintelui arhimandrit **Siluan Mănuilă**. Hirotonirea și instalarea noului episcop va avea loc duminică, 8 iulie, în Catedrala Sf. Nicolae din Jula.

– Părinte Siluan, ați participat săptămâna trecută la ședința Sf. Sinod, unde s-a validat alegerea făcută cu trei luni în urmă, la Jula. Cum ați trăit aceste câteva luni de la alegere până la validare?

– Aceste câteva luni le-am trăit cu bucurie la început, după alegere, pentru încrederea acordată de către membrii Colegiului Electoral al românilor din Ungaria și cu recunoștință față de ei. Apoi, cu multă așteptare, cu răbdare și cu grijă pentru că nu știam când o să vină momentul validării, și cu grijă pentru ceea ce înseamnă slujirea respectivă în condițiile date și pentru viitor. Cu ajutorul lui Dumnezeu lucrul cel mai important a trecut cu bine.

– Alegerea unui episcop pentru o comunitate ortodoxă română din afara granițelor României este într-un fel mai simplă, pentru că alegerea se face în eparhia respectivă, dar validarea se face de către Sf. Sinod. Care a fost procedura la care ați fost supus săptămâna trecută?

– Același procedură la care sunt supuși toți cei aleși pentru a ajunge episcopi în Biserica Ortodoxă Română. Și anume, după întrunirea Sf. Sinod și repartizarea acestuia pe comisii am trecut și eu prin examinarea în fața Comisiei canonice și juridice a Sf. Sinod, moment care cu ajutorul lui Dumnezeu a trecut cu bine, și apoi, când s-a întrunit Sf. Sinod în ședință comună, a fost discutată și problema alegerii noului episcop pentru Episcopia Ortodoxă Română din Ungaria. S-a spus despre cine este vorba, s-a votat de către membrii Sf. Sinod, după care a avut loc validarea.

– La acest moment important în viața comunității noastre a luat parte și o delegație destul de însemnată numeric. Cine au participat la această ședință?

– Din partea Episcopiei au fost câțiva preoți, mai precis șase părinți și doi mireni, delegația fiind condusă de părintele vicar **Pavel Ardelean**. Au mai participat părintele protopop **Aurel Becan** de la Protopopiatul din Seghedin, părintele **Ioan Bun** de la Micherechi, părintele **Petru Pușcaș** de la Jula-Mică, părintele **Florin Olteanu** din Chitighaz și mirenii **Ioan Budai** și **Petru Jurca**, care sunt membrii în Adunarea Eparhială.

– Cred că și această delegație a simbolizat acel vot unitar de acum trei luni, când toată Adunarea Eparhială, transformată în Colegiu Electoral, a votat în unanimitate pentru persoana Dumneavoastră.

– Și eu am simțit același lucru. Susținerea și ajutorul lor și la acest moment important în fața Sf. Sinod, adică oarecum mai departe de casă, mai departe de reședință, dar a fost dorința lor de a susține până la sfârșit ceea ce s-a început atunci.

– Care au fost primele reacții din partea Patriarhiei de la București? Ce sfaturi ați primit pentru îndeplinirea acestei misiuni?

– Aș putea spune că reacția lor a fost chiar de bucurie, din partea Prea Fericitului și din partea celorlalți colegi din Sf. Sinod, care au putut asista la numirea unui nou ierarh în rândul membrilor lor și bineînțeles dorința lor de a fi cât se poate de aproape de eparhia noastră. Sfaturi au fost: să continui ceea ce a început Prea Sfințitul Părinte **Sofronie** și să duc mai departe slujirea și misiunea Bisericii Ortodoxe Române în rândul credincioșilor de aici, din Ungaria. Nu au fost sfaturi concrete și nici nu s-a putut, pentru că lucrările Sf. Sinod sunt mai extinse, sunt de discutat multe probleme, principal a fost validarea alegerii.

– Acum, la început de mandat, cum vedeți această

astă misiune? Ce vă propuneți și ce vă doriți cel mai mult pentru următorii ani?

– Misiunea aceasta este frumoasă și, în special, delicată. Cred că este și destul de grea, pentru că deși românii de aici, din Ungaria, nu sunt mulți, totuși probleme există și aici. Lucrul pe care mi l-aș dori cel mai mult ar fi ca să pot sluji în cât mai multe locuri în mijlocul lor. Dorința mea cea mai mare ar fi ca românii din Ungaria să se apropie cât mai mult unii de alții și de Biserică. Atât la nivelul credincioșilor, între care cât de cât cred că există această unitate, cât și la nivelul instituțiilor. Aceasta ar fi bucuria mea cea mai mare și cea mai mare realizare a mea, să știu că românii din Ungaria reușesc, dincolo de toate problemele și dincolo de toate particularitățile pe care le are o grupare sau alta, să fie mai apropiați și mai uniți.

– Deci, vă doriți o comunitate atât de unită precum a fost votul pe care vi l-au acordat?

– Mi-aș dori, deși știu că nu este deloc ușor și nu mai cu mila și cu ajutorul lui Dumnezeu și cu înțelegere din partea tuturor poate că se va putea realiza aceasta.

– Preluați o episcopie în fruntea căreia timp de 8 ani a stat un Episcop vrednic, care a condus cu o mână puternică și care a pus bazele unei episcopii solide. Cum doriți să duceți mai departe această moștenire?

– Potrivit situației de la fața locului și potrivit puterilor și ajutorului pe care

Dumnezeu mi-l va da mie personal, pentru că fiecare este în felul lui. **PSS Sofronie** a fost o personalitate foarte puternică, eu nu am nici pe departe darurile și calitățile Prea Sfinției Sale, le am pe ale mele și sunt din punctul acesta de vedere oarecum partea opusă a acestuia, pentru că eu am o fire mai „moale”, dar mă străduiesc ca ceea ce s-a înfăptuit până acum să poată merge mai departe și m-aș bucura foarte mult, și cred că din acest punct de vedere o să se întâmple acest lucru, să am înțelegerea și sprijinul preoților.

– Peste câteva zile va avea loc un mare eveniment, instalarea și hirotonirea noului episcop. Cum se va desfășura această sărbătoare?

– Instalarea propriu-zisă va avea loc în data de 8 iulie și se va întâmpla oarecum după același tipic ca și la instalarea **PSS Episcop Sofronie**, dar la alte dimensiuni. Se va întâmpla în Catedrala Sf. Nicolae din Jula, în prezența Înalt Prea Sfințitului Părinte Mitropolit **Nicolae**, a celorlalți ierarhi din cadrul Mitropoliei Banatului, a Prea Sfințitului Părinte Episcop **Sofronie** și a câtorva ierarhi în funcție de posibilitățile de care vor veni. Este o rânduală obișnuită care se întâmplă de fiecare dată atunci când este hirotonit și instalat un nou episcop. Cei care vor fi de față la momentul respectiv vor trăi și vor vedea aceasta cu proprii lor ochi. De fapt, ceremonia de instalare începe cu o zi înainte, sâmbăta seara, când va fi che-

marea la arhierie sau a ipopsifierii noului candidat la arhierie, care va avea loc tot în Catedrală, în prezența câtorva ierarhi și cu ajutorul lui Dumnezeu și al **IPS Mitropolit Nicolae**. După slujba de vecernie va avea loc rânduală propriu-zisă, care este o rânduală de mărturisire a credinței ortodoxe, după care cel ales pentru arhierie semnează această mărturie de credință și așa se socotește că primul pas este făcut. Slujba de sfințire are loc în cadrul Sf. Liturghii, a doua zi dimineața, la momentul potrivit, când prin rugăciunea celorlalți ierarhi va fi sfințit și va înainta în treapta hărăzită noul candidat.

– Cu siguranță credincioșii din parohiile ortodoxe române din Ungaria vor participa în mare număr la această ceremonie. Așteptați și credincioși din România?

– S-au anunțat destul de multe persoane din România, dar eu nu cred că vor fi cu mult mai mulți față de prima instalare, deoarece și atunci a fost aici un număr mare de români de peste graniță, chiar dacă atunci încă era nevoie de pașapoarte. Cred că va fi totuși o prezență destul de importantă și din România, și aș dori să menționez că nu la inițiativa noastră, ci chiar la dorința, prin bunăvoință și sprijinul **PSS Episcop Sofronie**, și la slujba de ipopsifiere va fi prezent personal împreună cu alți părinți, iar a doua zi se va organiza o ceremonie frumoasă, la care vom primi sprijin consistent din partea **PSS Episcop Sofronie**.

Eva Iova

Imagini din viața bisericească

Slijbă arhierească
în Catedrala Sf. Nicolae

Sf. Maslu
la Micherechi

Alegerea noului
Episcop de Jula

Hram
la biserica
Jula-Mică

Adunarea Eparhială,
la începutul anului 2006

FOAIA
românească

8 iulie 2007
www.foaia.hu

Săptămânal al românilor din Ungaria. Editat de Editura de presă și cărți „NOI”. Director: Eva Iova. Colectiv redacțional: Rita Păcșas, Anca Liana Butar. Tehnoredactare computerizată: Ștefan Mihailov. Editura și redacția: 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8., CP 95. Telefon: (66) 463-152, 361-789 Fax: (66) 463-152, E-mail: foaia@foaia.hu, foaia@freemail.hu Editor responsabil: Dr. Ioan Ciotea, președinte, Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8. Internet: www.romanul.hu, uniunea@romanul.hu. Tiparul: Mozi Nyomda Bt. 5600 Bichșciaba, str. Luther nr. 5/B. Index: 25291. ISSN 1418-8341. Abonamente la Foaia românească în județele Bács-Kiskun, Bichș și Ciongrad se efectuează la oficiile poștale, iar în celelalte județe la adresa redacției atât personal, cât și prin cec poștal. Abonamentele pe anul 2007: 3 luni 1050 forinți; 6 luni 2100 forinți; 1 an 4200 forinți. Apariția săptămânalului este asigurată de Fundația Publică „Pentru Minoritățile Naționale și Etnice din Ungaria”. A hetilap megjelenését a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségért” Közalapítvány biztosítja.